

РЕШЕНИЕ

№ 40045

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **7497** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя Л. Г., чрез адв.С. Г. - Д., срещу Решение №ПИ-202/02.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставено без уважение подадената от дружеството жалба срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С250022-022-0058766/29.05.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. град. Жалбоподателят счита, че при издаване на постановлението са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което е довело до ограничаване на правата и законните му интереси, тъй като липсват мотиви при неговото издаване и не е посочено законовото основание за отговорност на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД за задължения на „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД. Посочва, че новоучреденото дружество „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД е придобило част от правата на заличения търговец „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД, посочени в платна за преобразуване, но това задължение не е сред тях. Счита, че не е извършен анализ на имуществото на дружеството, нито на активите му. Моли съдът на отмени Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С250022-022-0058766/29.05.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. град и решението, с което е потвърдено. Моли за присъждане на сторените по делото разноски, за което представя списък по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв.С. Г. – Д., която поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С.-град – в съдебно заседание редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Е. М., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Срещу жалбоподателя „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД,[ЕИК], е образувано изпълнително дело №251663200/2025 г. по описа на ТД на НАП С., за принудително събиране на установени и изискуеми публични вземания.

На 13.02.2025 г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С250022-048-0030516/13.02.2025 г., с което лицето е поканено да плати доброволно публичните си задължения. Съобщението е връчено по електронен път на декларирания ел. адрес на дружеството на 26.02.2025 г.

С цел обезпечаване на публичните задължения, от страна на публичен изпълнител е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С250022-022-0058766/29.05.2025 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД в размер на 59 976, 83 лв.

На 20.06.2025 г. жалбоподателят е подал жалба до директора на ТД на НАП С. срещу постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

С обжалваното пред настоящата инстанция Решение №ПИ-202/02.07.2025 г., директорът на ТД на НАП С. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, което има правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на обжалване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал. Условието, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка са определени от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, т.е. предмет на съдебен контрол в настоящото производство е както ПНОМ, така и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП - С.. Следователно, съдът съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на административния акт са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С250022-022-0058766/29.05.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. град е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение №ПИ-202/02.07.2025 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

С обжалваното пред органа постановление, на жалбоподателя е наложена обезпечителна мярка запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в

трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД в размер на 59 976, 83 лв. Посочено е, че обезпечителната мярка се налага, тъй като ще се затрудни събирането на установеното и изискуемо публично задължение по изпълнително дело №251663200/2025 г. по описа на ТД на НАП С..

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В разглеждания случай не са налице първите две хипотези, обосноваващи отмяна на обезпечителната мярка – не е предоставено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа и е налице изпълнително основание.

По делото е установено, че жалбоподателят „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД е правопреемник на дружество „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД, като същото се преобразува чрез разделяне на две нови дружества, а именно „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД и „МАТЕМА КОНСУЛТ 2024“ ЕООД. Към делото е приложен План за преобразуване на „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД от 22.03.2024 г., в който е посочен начинът на разделяне на имуществото му и преминаването му към новообразуваните дружества.

Настоящият съдебен състав приема, че процесното ПНОМ е немотивирано, тъй като не съдържа мотиви и данни относно наличието на обезпечителна нужда. За съда не става ясно от какво произтича и как е уточнен размерът на задължението, дали публичните задължения са на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД или на дружеството „МАТЕМА КОНСУЛТ“ ЕООД. Видно от приложеното по административната преписка Съобщение за доброволно изпълнение (л.40), посочените в табличен вид задължения касаят период преди образуване на дружеството-жалбоподател.

Съобразно чл. 195, ал. 2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, но в случая липсват данни за обстоятелства, които обосновават такъв извод и съответно основание за налагане на обезпечителните мерки. Наличието на предполагаемо публично задължение не е самостоятелно и абсолютно основание за налагане на обезпечение. Следва да бъде установено, че събирането му ще е невъзможно или затруднено, което в случая не само, че не е обосновано в оспореното решение и ПНОМ, а и не се доказва от приетите по делото доказателства.

По изложените съображения съдът счита, че издаденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е постановено при нарушение на материалния закон. Решението на директора на ТД на НАП С. следва да бъде отменено, както и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител.

Предвид изхода на делото, основателна е претенцията на жалбоподателите за присъждане на разноски. Жалбоподателят „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД претендира разноски, които видно от представения списък по чл.80 от ГПК и Договор за процесуално представителство са общо в размер на 3050 лв., от които 3000 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. заплатена държавна такса по делото. С оглед направеното възражение за прекомерност от ответника и при съобразяване с приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С - 438/22 на СЕС, че с оглед предимството на правото на Съюза, националният съд е натоварен в рамките на компетентността си с прилагане на разпоредбите на правото на Съюза, като е длъжен в случаите, когато това се налага да вземе решение да остави без приложение всяка национална правна уредба или практика

по законодателен или друг конституционен ред, следва да редуцира размера на претендираното адвокатско възнаграждение. СЕС в същото решение е приел, че Наредба № 1/09.07.2004 г. е издадена от съсловна организация - Висш адвокатски съвет, макар и по законова делегация, която определя минимални размери на адвокатските възнаграждения, под размера на които не може да се договаря по-ниско възнаграждение на адвокат, нито съдът разполага с това право съгласно нейните разпоредби. В решението си СЕС е развил доводи, че процесната Наредба нарушава забраната по чл. 101, ал. 4 ДФЕС (ограничение на конкуренцията), поради което националният съд може да откаже да приложи националното законодателство. При въведеното ограничение от Висшия адвокатски съвет за размера на минималните размери на адвокатските възнаграждения, в решението на СЕС е прието, че с него в Наредбата е налице ограничение на конкуренцията "с оглед на целта" по смисъла на чл. 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с чл. 4, параграф 3 ДЕС. Именно с въведената от СЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики, съдът категорично е приел, че националният съд е длъжен да не приложи национална правна уредба, вкл. и когато предвидените в тази наредбата минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги. В решението си СЕС е приел и въз основа на предходно решение по съединени дела С - 427/16 и С - 428/16 – т. 51, че определянето на минималните размери на адвокатските възнаграждения и установяването им като задължителни с национална правна уредба, е равнозначно на хоризонтално определяне на задължителни минимални тарифи, което е забранено от чл. 101, параграф 1 ДФЕС. Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото, в полза на жалбоподателя „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД следва да се присъди сумата от 1 000 лева, дължими разноски за адвокатско възнаграждение, към които да се прибави и сумата от 50 лв. заплатена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, Административен съд София-град, 57 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №ПИ-202/02.07.2025 г. на директора на ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки №С250022-022-0058766/29.05.2025 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. град.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „МАТЕМА ЛЕНД“ ЕООД,[ЕИК], сторените в производството разноски в размер на 1050.00 (хиляда и петдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.